

Δημήτρης Κατρινάκης
Γιάννης Παχάκης
Φοιτητές, μέλη νΚΑ και ΕΑΑΚ

Οι δύο φοιτητές της Ιατρικής και του ΕΜΠ συνελήφθησαν τη Δευτέρα, επειδή συμμετείχαν στην κινητοποίηση των φοιτητικών συλλόγων ενάντια στο αντιδραστικό «λοκ άουτ» στην ΑΣΟΕΕ. Μιλούν στο **Πριν** για τη σύλλησή τους, τους αγώνες του σήμερα και το Πολυτεχνείο.

Συνέντευξη στον **Κυριάκο Νασόπουλο** και στο [ΠΡΙΝ](#)

Πώς έγιναν οι συλλήψεις σας από τις δυνάμεις καταστολής;

Δ.Κ.: Ήμουν κι εγώ ανάμεσα στους εκατοντάδες φοιτητές που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα φοιτητικών συλλόγων για να σπάσουμε το «λοκ άουτ» που επιβλήθηκε στην ΑΣΟΕΕ από τις πρυτανικές αρχές. Όταν οι φοιτητές, μετά από πορεία, μπαίναμε στο προαύλιο σχολής έγινε μια σφοδρή επίθεση από τα ΜΑΤ με απίστευτο ξύλο, χημικά και κρότου λάμψης στην πόρτα με αποτέλεσμα το μπλοκ των φοιτητικών συλλόγων να σπάσει στα δύο και πολλοί να μείνουμε έξω από την ΑΣΟΕΕ. Εγώ, μαζί άλλους φοιτητές, κατευθύνθηκα στη νησίδα της Πατησιών όπου αντιλήφθηκα ότι αστυνομικός της ΟΠΚΕ που συνέδραμε τα ΜΑΤ μας είχε ακολουθήσει. Έβγαλε ένα σιδερένιο πτυσσόμενο κλομπ (που είναι παράνομο για χρήση σε διαδήλωση) και με χτύπησε δύο φορές στην πλάτη, αφού πρόλαβα να προστατέψω το κεφάλι μου. Κατά τη μεταφορά μου στη ΓΑΔΑ με έβριζαν χυδαία και με απειλούσαν ότι από εδώ και πέρα θα έρχονται στα σπίτια μας. Εκεί, μετά από ώρες αναμονής, μου ανακοίνωσαν ότι με κατηγορούν για εξύβριση και βία κατά υπάλληλου του κράτους, με ψευδή βέβαια κατάθεση από τον αστυνομικό. Το βράδυ ακολούθησε και η σύλληψη Γιάννη από την ασφάλεια του έξω από το σπίτι του.

Γ.Π.: Ναι, πράγματι. Μετά από μια δύσκολη μέρα, με τις δυνάμεις των ΜΑΤ και των ΟΠΚΕ να μας χτυπάνε και να μας ρίχνουν χημικά έξω από την ΑΣΟΕΕ, γύρισα σπίτι μου περίπου στις 9 το βράδυ. Εκεί με περίμεναν έξι άντρες της ασφάλειας όπου μου έκαναν σωματικό έλεγχο ενώ έλεγξαν και το αυτοκίνητό μου. Όταν τους ρώτησα ποιος είναι ο λόγος δεν έλαβα απάντηση. Στη συνέχεια μου έβαλαν χειροπέδες και μου είπαν να περιμένω. Τους άκουγα να συζητάνε πως δεν υπάρχει κάτι εναντίον μου. Τελικά με βάλανε στο αυτοκίνητό τους και μου είπαν πως πάμε ΓΑΔΑ. Τότε ξαναρώτησα τον λόγο της προσαγωγής και η απάντηση ήταν πως δεν ξέρουν και ότι με ζητάει η κρατική ασφάλεια. Μόλις φτάσαμε, ζήτησα να μιλήσω με δικηγόρο και με οικογενειακό πρόσωπο αλλά αρνήθηκαν. Μετά από έξι ώρες μου ανακοίνωσαν τη σύλλησή μου με ψευδείς κατηγορίες. Τότε, μετά από μικρή ένταση, με άφησαν να επικοινωνήσω με μέλος της οικογένειάς μου και έπειτα με οδήγησαν σε κελί.

Η κυβερνητική επιχείρηση «νόμος και τάξη» στα ΑΕΙ φαίνεται ότι δέχτηκε ένα καίριο πλήγμα. Ποιοι είναι οι επόμενοι στόχοι για το μαχόμενο φοιτητικό κίνημα;

Γ.Π.: Το μόνο που κατάφερε η κρατική τρομοκρατία ήταν να ξεγυμνώσει το αληθινό πρόσωπο του κράτους, ότι δηλαδή βρίσκεται ενάντια στους φοιτητές. Γι' αυτό και την ίδια μέρα φοιτητές σε όλη την Ελλάδα βγήκαν στους δρόμους και διαδήλωσαν ενάντια στην καταστολή και την κατάργηση του ασύλου. Επόμενοι στόχοι είναι η μαζική προσέλευση του κόσμου στον εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου που παραμένει επίκαιρη καθώς η αστυνομία ακολουθεί πρακτικές χούντας. Αλλά και σε πιο

μακροπρόθεσμο επίπεδο πρέπει να βγει μπροστά ένα φοιτητικό κίνημα που θα κερδίσει πίσω το άσυλο και θα αλλάξει την κατάσταση που επικρατεί στις σχολές με βάση τις ανάγκες των φοιτητών.

Δ.Κ.: Να είναι σίγουροι ότι οι διώξεις αγωνιστών δεν πρόκειται να μας τρομοκρατήσουν. Οι αγώνες μας για δημόσια δωρεάν παιδεία και υγεία για όλο το λαό, ενάντια στον σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα και το κράτος καταστολής δεν θα σταματήσουν, αλλά αντιθέτως θα κλιμακωθούν. Σε επόμενη φάση, το φοιτητικό κίνημα πρέπει να σπάσει σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό την «κανονικότητα» που λέει ότι στα πανεπιστημιακά ιδρύματα κουμάντο κάνουν οι πρυτανείες, η κυβέρνηση και τα ΜΑΤ και ότι δεν πρέπει να έχουν λόγο οι φοιτητές με τις συνελεύσεις και του αγώνες τους. Το άσυλο για μας δεν έχει καταργηθεί και θέλουμε να γίνει χώρος συνάντησης για τους αγώνες των φοιτητών, των εργαζομένων, των προσφύγων και των φεμινιστικών κινημάτων.

Τι πιστεύετε ότι φοβάται η κυβέρνηση και προχωράει σε «επιχειρήσεις» καταπάτησης του ασύλου, όπως στην ΑΣΟΕΕ, και τη βίαιη επίθεση κατά των φοιτητών;

Γ.Π.: Κάθε κράτος και κάθε κυβέρνηση φοβάται πάντα ένα πράγμα, το μαχητικό κίνημα λαού και νεολαίας. Το φοβάται γιατί ξέρει πολύ καλά πως μπορούμε να τους χαλάσουμε κάθε σχέδιο περαιτέρω εκμετάλλευσης του κόσμου. Μας φοβούνται γιατί ξέρουν ότι είμαστε έτοιμοι να μπλοκάρουμε κάθε αντικοινωνική αλλαγή που θέλουν να επιβάλλουν για τα συμφέροντα των λίγων. Η κυβέρνηση από ότι φαίνεται νιώθει την καυτή ανάσα μας στο σβέρκο του...

Δ.Κ.: Σε αυτή τη φάση φοβάται τη γιγάντωση του φοιτητικού κινήματος και την ένωσή του με άλλα κινήματα. Από την άλλη, τις χρησιμοποιήσει ως επικοινωνιακό τρικ θέλοντας να ικανοποιήσει τα πιο συντηρητικά κομμάτια της κοινωνίας αλλά και να δικαιολογήσει την επιβολή μιας μόνιμης κατάστασης εκτάκτου ανάγκης. Η καταστολή πάει χέρι-χέρι με την «ανάπτυξή» τους. Ο φόβος τους είναι οι συλλογικοί και ακηδεμόνευτοι αγώνες.

Τι σηματοδοτεί για τη νεολαία και τους αγώνες του «σήμερα» η εξέγερση του Νοέμβρη; Το Πολυτεχνείο ζει;

Δ.Κ.: Για μας το Πολυτεχνείο, εκτός από σύμβολο της συλλογικής αντίστασης ενάντια στο κράτος και τις χούντες, αποτελεί ένα εφαλτήριο σύγχρονων αγώνων για μόρφωση, δουλειά και ελευθερίες. Πρόκειται για έναν αγώνα που εκδηλώθηκε μέσα στον χώρο του ασύλου, το οποίο εμείς σήμερα οφείλουμε να υπερασπιστούμε. Ο φετινός εορτασμός για να μη μείνει «εορτασμός» αλλά να είναι μια ζωντανή κινηματική διαδικασία πρέπει οι φοιτητές πλάι με τα υπόλοιπα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας να παρευρεθούν στον ιστορικό χώρο του Πολυτεχνείου και τις τρεις μέρες αλλά και στη μεγάλη αντιιμπεριαλιστική αντιπολεμική πορεία της Κυριακής. Ο Νοέμβρης του 1973 ήταν μόνο η αρχή και το σύστημα που πολεμάει για κέρδη, σκοτώνει εκατομμύρια ανθρώπους, δημιουργεί πρόσφυγες, επιβάλλει ένα σύγχρονο εργασιακό μεσαίωνα και καταστέλλει όποιον αντιδρά, δεν θα ανατραπεί αν δεν το «τελειώσουμε» εμείς.

Γ.Π.: Η εξέγερση του Πολυτεχνείου είναι ένα από τα κορυφαία στιγμιότυπα της ταξικής πάλης στην Ελλάδα. Είναι βαθιά χαραγμένο στις μνήμες της αγωνιζόμενης νεολαίας καθώς λειτουργεί σαν φάρος αγώνων και ως απόδειξη πως ακόμα και τα πιο σκληρά καθεστώτα γονατίζουν και διαλύονται μπροστά στη δύναμη ενός ενωμένου λαού. Φυσικά, το Πολυτεχνείο ζει και θα ζει για πάντα δείχνοντας πως το στοιχείο που καθορίζει την ιστορία και το μέλλον των λαών είναι οι ταξικοί αγώνες. Πρέπει κάθε νέος φοιτητής και εργαζόμενος να βρεθεί στο χώρο του Πολυτεχνείου, να διασφαλίσει ότι θα παραμείνει ανοιχτό για όλο το λαό. Λαός και νεολαία παλεύουμε ενάντια στη σύγχρονη χούντα, ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στην εκμετάλλευση των λαών από την αστική τάξη.